

Տարեկան գինը 7 րուպ. կէս տարվանը 4 րուպ.
Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատանը, պ. Մատուրեանի և
Արտոնանդանի խմբագրատանը
(ժողովրդագրագիտ. գիմում են ուղղակի
Тифлиса. Редакция „Миръ“)

ԲՈՎԱՆԳԱՌԻՍԻՆ

Մեր լրագրությունը ինչ նշանակություն ունի
— և երբեք ու չի կարող չունի։ Պատերազմա-
կան բեմից։ Անդրկովկասյան ուսուցչական զբաղ-
րանոցը։ «ԿԱՅԻՅԱՆ» լրագիրը և մեր դատաւոր-
ները։ Նամակ խմբագրին։ Ներքին լուրեր։—Ար-
տաքին տեսություն։ Ֆրանսիա։ Թիւրքիա։
Անգլիա։ Արտաքին լուրեր։—Յայտարարութիւն-
ներ։—Տեղեկացոյց։—Բանասիրական։ Նա-
մակներ իմ բարեկամին։

ՄԵՐ ԼՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ ԻՆՉ
ՆՇԱՆԱԿԱՌԻՍԻՆ ՈՒՆԻ

Վրաց «Գրոթեա» լրագիրը սկը-
սեց ամեն օր հրատարակել, ա-
ւելի փոքր զիւրով։ Յանկանում
ենք աշուղթիւն մեր եղբայրակցին
և շնորհաւորում ենք նրան։
Միայն պէտք է խոստովանենք

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՆԱՄԱԿԱՌԻՍԻՆ ԻՄ ԲԱՐԵԿԱՄԻՆ

IV *

Անգին բարեկամ,

Եւ թողեցի Թիֆլիս քաղաքի հայ հասարա-
կութեան կրթութեամբ, լուսաւորված դասը, որ իր
օտարօտի վարմունքներով իրաւ մի անաչառ
դատաւորի կողմից գոյանալից աւելի ուրիշ ոչինչ
բանի արժանի չէ։ Եւ դուրս եկայ այստեղի հայ
հասարակութեան բարձր (?) չըմանելից, որոնք
իրանց կեանքի խառը, անկարգ, հակահասարա-
կական երկայնքով հանդիմանելից աւելի ուրիշ
ոչինչ գոյաւանդի արժանի չեն։ Եւ բողոքելով
հեռագրի մարդկային սրբազան պարտաւորու-
թիւններ չը կատարող, ինքը իրան չը ճանաչող
հասարակութիւնից և հիմայ ուղում եմ մտնել
այստեղի միջին դասը։—Մտայ...

Ի՞նչ բան է այս միջին դասը. Ո՞վքեր են
կազմում քաղաքի հայ հասարակութեան այդ
մասը. Ի՞նչ զանազանութիւն կայ սորա և այն
բարձր անուանած դասի մէջ. յոգովբայ ձը
տարբերից են բաղկացած այս երկուսն էլ. Ի՞նչ
որոշող յատկութիւններ կան սոցա մէջ. Մէկը
միւսից ինչով է զանազանվում։

Անկարելի է, սիրելի ընկեր, պատասխանել
այս հարցերին։—որովհետեւ իսկապէս բարձր և
միջին դասեր չը կան այստեղ, որովհետեւ մէկը
միւսից աւելի կամ պակաս առանձնաշնորհու-
թիւն չունի, որովհետեւ, եթէ կարելի է այսպէս
ասել, դասական որոշող յատկութիւններ, ըն-
դունակութիւններ չեն բաժանում առաջինին
երկրորդից և հակառակ՝ երկրորդին առաջինից.
Ինտելեկտ և օրէնքի առջև, մի ասա, ամենքն
էլ հաւատար են եղել... Երկուսն էլ հայոց ազգի
ապօրինի, ապերախտ բաւական են, Թիֆլիսի
հայ հասարակութեան բարձր ու միջին դասերը
գոյութիւն չունենալով, առկիթ է ներկայանում
ինձ խառնել զբանց միմեանց հետ և անուանել
հարստահարող, փող պաշտող, վատ բուրժուա-
Այս անպիտան բուրժուա դասը, որ իրաւ մի
հասարակութեան մէջ դաս կարող է կազմել,
առաջ է եկել զանազան ժողովրդների անբա-
ղադրելի տարբերից և, ժամանակի հետ անբա-
կան կերպով զարգանալով, գոյացրել է իրանից
ինքն էլ չը գիտէ, թէ ինչ հասարակութիւն։

* Տես «Մշակ» № 27.

որ ինքներս չենք անի այդ տեսակ
բան։

Եթէ հնարաւոր լինէր հրա-
տարակել հայոց կամ վրաց լրա-
գիր ամեն օր այն զիւրով, որով
հրատարակվում է «Մշակը» կամ
հրատարակվում էր ինքն «Գր-
ոթեա», երբ շարաթը մի անգամ
էր երևում,—դա անկասկած մեծ
օգուտ կը բերէր։ Բայց դորա հա-
մար ոչ հայոց, ոչ վրաց խմբա-
գրութիւնները չունեն բաւական
ոյժ և բաւական նիւթական մի-
ջոց։

Իսկ ցանկանալ հայոց լրագրի
ամեն օր երևալը, «Գրոթեայի» դիւ-
քով, ինչպէս որ այդ ցանկանում
է «Тифл. Вѣстн.» լրագիրը, նա-
խատեսելով մեզ մինչև անգամ որ

Կարճեալ հասարակական խօսուս է որ գերա-
զանցում է։ Հիմայ արի գու և այս ինքն իրան
չը ճանաչող, խառը հասարակութեան մէջ դա-
սեր որոշի, իմ մեղը չէ, եթէ ես հետեւելով ու-
րիշ երկրներին, այստեղի հասարակութեան մէջ
էլ ցանկացայ երեք դաս գտնել՝ բարձր կամ
կրթութեամբ, միջին և ցածր. Այդպէս չէ եղել.
Այստեղ իսկապէս երկու դաս կայ՝ հարուստ և
աղքատ։ Ով որ հարուստ է—խելօք է (sic) և
հարստահարում է։ Իսկ ով որ աղքատ է—չի-
մար է և ճնշվում է։ Վատ բուրժուա և խելօք
սրբօրէն, անձ բոլորը։

Եւ ոչինչ զանազանութիւն չեմ գտնում այս-
տեղի մի հայ ուսում առած, համալսարանական
երկտասարդի և մի հաստափոր հայ վաճառ-
կանի մէջ. Առաջինը իբր թէ ներկայացնում է
հասարակութեան բարձր, կրթութեամբ դասը, իսկ
երկրորդը—միջին. Երկուսն էլ հաւատար կե-
րպով կարծես իրարու խօսք տուած, իրանց կա-
րողութեան չափ հարստահարում են խելօք ժո-
ղովրդին և վերջապէս ում որ կարող են. Երկուսի
մարդկային զգացմունքներն էլ կամայ ակամայ
նմանում են միմեանց. Երկուսի հասարակական
յարաբերութիւններն էլ մշտական ու բարեկա-
մական լինելով, մտեցնում են սրանց իրարու
հետ և, եթէ կարելի է ասել, մի մարմին և մի
հոգի են դարձնում. Եթէ և զանազանութիւն
գտնեք սրանց մէջ.—Սորանից յետոյ շատ հեշտ
է եղբայրացիել, թէ ինչպիսի ազդեցութեան
տակն են գտնուել այդ երկուսի ընտանիքները
և թէ այդ բարերար ազդեցութիւնը ինչ կրթու-
ղական նշանակութիւն է ունեցել այստեղի հայ
հասարակութեան համար։

Կուգես, բարեկամ, ապացոյց. Արի ուրեմն
մանկեք այդ երկու էակների ընտանիքը և տես-
նենք այն ինչ որ ասում եմ։—Անձ մի շքեղ կահ-
կարասիքով զարդարած դահլիճ. Աթոռների վրա
բազմած են բարձր, կրթութեամբ անուանած դասի
ներկայացուցիչ— երկտասարդի հաստ մայրը,
խաղաղի պատկեր ունեցող հայրը, մարտուղ
ու միշտ նազանդող քոյրը, ընտանիքի ճանապարհով
դաստիարակւող փոքրիկ եղբայրը, գուցէ և հազար
հազար թեմամաներ բերող սիրուն կինը և այլն.
Ան ինքը երկտասարդ պարուն էլ իր խելօք
ընկերներով. Ի՞նչ են անում.—Ոչինչ, եթէ գործ
չունեն, թողթ են խաղում. Խօսում են իրարու
հետ օտար լեզուներով. Խօսակցութեան մեծ
մասը ծաղրական բաների վրա է. Միմեանում են
հայոց զբաղանքների և լեզուի վրա, եթէ միայն
գիտեն թէ հայերը լեզու և գրականութիւն ու-
նեն. Անտարբերութեան թունաւոր քամին պը-
տուտ զալով զրանց զլիւսում շատ անգամ պատ-

մենք բաւական չեմանդ չունենք,—
այդ տեսակ ցանկութիւն մենք բո-
լորովն նախանձել չենք համա-
րում։

Մէկ բան չը պէտք է մոռա-
նանք, այն է որ թէ հայերս և
թէ վրացիներս չունենք դեռ բա-
ւական զարգացած կենդանի գրա-
կանութիւն, այնպէս որ մեր լրա-
գիրները իսկապէս պէտք է կա-
տարեն մեր ժողովրդի մէջ այն
բոլոր պաշտօնները, որ Լւրօպա-
յում կամ Ռուսաստանում կա-
տարում են՝ նոր երևած գրքերը,
ուսումնական աշխատութիւնները,
հաստ ամսագիրները, օրական հա-
ցերի վրա գրվող փոքրիկ բրօշու-
ները, բովանդակները և վերջապէս օրա-
կան և շաբաթական լրագիրները։

ճառ է լինում արհամարհանքի դէպք ամեն բան,
ինչ որ հայ ազգին է վերաբերում. ֆիչ է մնում
որ անիծեն իրանց հայ ծնուած լինելը։—Բայց
էգուց երեկոյեան կը հագնեն թանկագին գգեսու-
ներ, կերթան «կլուք» (ափսոս անուն որ թիֆ-
լիսցիները իրանց քէֆ անելու և թուղթ խա-
ղալու տեղերին են տուել), կը պար գան, թուրքի
ասած երգերը կը լսեն, եւրօպական երաժշտու-
թեանը ակնմը կը դնեն, Լուսեն, կը խմեն և
յոգնած, դադրած, իրանց պարտաւորութիւնները
կատարած, կը վերադառնան տուն և այլն և այլն.
Այսպէս չարունակ մինչև կեանքի վերջը. Եւ
բարձր լուսաւորված դասի ներկայացուցիչ, հա-
մալսարանական (!) երկտասարդը իր հեղինա-
կութեամբ նպաստում է այդպիսի դատարկա-
պօրտ կեանքին։

Մի և նոյն բանը աւելի կամ պակաս չքեղու-
թեամբ կատարվում է հաստափոր վաճառականի
տանը. Կրկնում եմ, արի և զանազանութիւն գը-
տիր սրանց մէջ. Ի՞նչ եմ ասում, գուցէ այն կըր-
թութեամբ պարոնը հայ վաճառականի որդին է.
Շատ կարելի է. Բայց եթէ իսկական որդի էլ
չեղաւ, այնու ամենայնու հաստափորի օրինա-
ւոր զաւակն է։

Եթէ յիշում ես, սիրելի, ես մի անգամ բողո-
քեցի երեսուն տարուայ մեր համալսարանական
երկտասարդութեան դէմ և հիմա էլ կրկնում եմ,
որ նա մինչև այսօր ոչինչ չէ արել մեր հասարա-
կական կրթութեան վերաբերութեամբ, չէ պատ-
րաստել հասարակական հող, որի վրա կարողա-
նային աճել կեանքի ծառերը. իսկ ինչ որ արել
է, բոլորն էլ արտաքին է եղել. ձեռք համար է
արել. Եւ ան այժմ ասես նա ձեռք է տուել
զաղթական, թափառական հաստափոր հայ վա-
ճառականին ու գորա նման էակներին և ապ-
րում է միայն ապրելու համար... Բացառութիւն-
ներ միշտ եղել են և կը լինեն, բայց մի վարդը
գարուն երբեք չէ բերում...

Քաղաքիս հայ հասարակութեան ցածր, աղ-
քատ դասի մասին ի՞նչ ասեմ, բարեկամ. Ամեն
կրթութեամբ այս խելօք դասը ծնուած պատ-
կեր է ներկայացնում և նոյն պայմանի մէջ է.
Սա է որ հարստահարվում է վերոյիշեալներից,
բայց դարձեալ այնքան ոյժ և ոգի ունի, որ դե-
մանալով նրանց անգթութեանը, կարողանում է
գտնել իր օրական ապրուստը և երբ անտանիքի
է լինում լուծը սկսում է աշխարայ, օրը ցերե-
կով բողոքել անիրաւութիւնների դէմ.—Շատ
ժամանակ չէ որ այստեղի մի խելօք մշակ մարդ
ատրճանալով ուղեց պաշտպանել իրան հարս-
տահարողի չափից դուրս ճնշման դէմ... Ասում
էին որ այս մի վեհանձնութիւն է,

Մեր տեղական լեզուով տպվող
լրագիրը չէ կարող մեծ զիւրով
շուտ շուտ երևալ, որովհետեւ ոչ
այնքան շատ հասարակական հա-
ցեր կան մեզանում, որքան Լւ-
րօպայում, ոչ էլ այն ոյժը, այն
աշխատող ձեռքերի քանակու-
թիւնը, ոչ էլ այն դրամական մի-
ջոցներն ունենք...

Մեր լրագիրը պէտք է պարու-
նակէ իր մէջ, բացի ներքին և ար-
տաքին (քաղաքական) ընթացող
լուրերից (որ մեր կարծիքով երկ-
րորդական բան է մեզ համար),
գլխաւորապէս այնպիսի յօդուած-
ներ՝ թէ առաջնորդող, թէ ներ-
քին խնդիրների վրա, և թէ վեր-
ջապէս բանասիրական բաժնում,
որոնք ստիպելին ընթերցողին փոքր

Այստեղի աղքատ դասի ներկայացուցիչները
կարող են հանդիմանալ մանաւանդ մէջքն ու
կողերը բեռներով մաշված խելօք համալսները.
Ողորմելի հայ մարդիկ մեր ազգային գաղթա-
կան ու թափառական աւանդութեանը հաւա-
տարիմ մնալով անձ թիֆլիս քաղաքում բեռնա-
կիր անասունների պաշտօնն են կատարում. Եւ
սոքա իրանց աշխատանքի համեմատ վարձա-
տրութիւն են ստանում վերոյիշեալ հարուստ
պարոններից.—ինչպէս չէ. Խելօք հարստահա-
րուած մարդիկ։

Ահա, ընկեր, այդ ճնշուած մշակները մի խումբ
ահագին, ծանր օրախաւերով զինաւորված. Եւ
օրի ժամանակ, երբ քաղաքիս լուս հասարակու-
թիւնը զբաղուած է պատուական ճաշ ուտելով
իր տանը, իսկ երբ դուրս արևո սաստիկ տա-
քացնում է, մեծ փողոցի մէջ մի տան պատի
ստուերում հաւաքուել են այդ չափաւոր լաւ-
ները և աշխատանքից յետոյ հանգստանում են
սառը, չոր գետնի վրա. Գրանցից մէկը, որ նոր
է եկել միացել իր ընկերներին, սրբում է իր
ալրուած ճակատի քրոնիքը. ձայնից յետոյ, մինչև
մուկը, դա էլի մի քանի բեռներ կը շալակէ և
դարձեալ կը քրտնի. Նայիք, մշակների այդ խմբի
մէջ մի երկտասարդ ու ծեղ տղամարդ. Եւրասի
դէմքով ու անհամբեր աչքերով, բայց դանդաղ
և համարեն վանկ առ վանկ, իր կոշտ մատով
կարդում է մի գրած թուղթ. Միւսները, բոլորե-
քեանք ծեր, միջակ հասակով, երկտասարդ մարդ
ականջները սրած, աչքերը կարգացողի կողմը
ուղղած, հաւաքուել են զլինի և ուշադրութեամբ
լսում են ժամանակով «տիրացու» եղածի և այժմ
«փախած» կրողի կարգաւր։—Այդ մի նմանի
որ իր հայրենիքից ստացել է մեր մշակը. Նորա
ընտանիքը իր հայրենական աշխարհումն է գը-
տնվում, Նա կապուած է անբաժանելի կապե-
րով իր հողի հետ. Նա թէն զաղթել է, բայց սըր-
տով չէ հեռացել, կարճ ժամանակով է զաղթել.
Նորան սպասում են այնտեղ ծերունի հայրը,
պառաւ մայրը, աշխատող քոյրերն ու եղբայր-
ները և մանաւանդ իր սիրելի կրթութեամբ հայ
այդ ամենը կարգաւր նմանի մէջ, մի ինչ որ
զգաց իր սրտում և ինքը իրան խօսք տուեց ան-
պատճառ վերադառնալ իր ճամբարի հայրենիքը,
իր սրբազան «մէջլիսը»։

Իսկ մեր հայ հարուստ, ապերախտ հասարա-
կութիւնը, ինչ կասէ, ինչ կանէ, ի՞նչ, բարեկամ,

Քո Յարոյ

Թիֆլիս, 77 տ. յունիս

ինչ մտածել, ուղղութիւն տային նրան, կրթողական ներգործութիւն ունենային նրա վրա, դեռ չը զարգացած գրականութեան տեղը բռնէին, մասամբ գրականութեան վերեւ յիշված ձևերի դերը խաղա- յին, մի խօսքով գրականութեան պակասը լրացնէին....

Իսկ այդ բոլորը անհնարին է անել փոքր դիրք ունեցող, թէև ամեն օր հրատարակվող լրագրի մէջ մի կողմից որովհետև այդ տեսակ յօդուածները համար տեղ չը կայ, իսկ միւս կողմից որովհետև ամեն օր թէև փոքր թերթ հրատարակվող, խմբագրութիւնը և խմբագիրը շատ զբաղված լինե- լով մեքենայական աշխատանքով, նրանց ժամանակ չի մնայ ոչ մտա- ցած յօդուածներ գրելու, ոչ էլ գրքեր կարդալ շարունակելու....

Եւ ամենք թէ խմբագիրը ժա- մանակ գտաւ գրքեր կարդալու և մշակելու, կրթողական զարգաց- նող ուսանելի յօդուածներ էլ գր- րեց, բայց որոնք տալիս... Եր- տեսակ փոքր դիրք ունեցող լրա- գրի մէջ մշակված յօդուածները համար տեղ չը կայ։

Մենք կրկնում ենք այն ժո- ղովելի մէջ որ աղքատ է գրա- կանութեամբ, ինչպէս հայոց և վրաց հասարակութիւնները լրա- գիրը գրականութեան դեր է խա- ղում։

Մենք գտնէ ունենք մի քանի ամսագիրներ (չենք խօսում նրանց բովանդակութեան մասին) մեզա- նում բաւական շատ տպվում են գրքեր, գլխաւորապէս թարգմա- նութիւններ, — իսկ վրացիները այդ էլ չունեն։

Մեր կարծիքով այն ժամանակ նշանակութիւն կօծենայ ամեն օր հրատարակել հայոց կամ վրաց թերթ, երբ կարելի կը լինի ամեն օր դուրս բերել մի թերթ ոչ թէ այն մի կը սփռուի օգուտ և օգուտ դիրք քով ինչպէս է այժման «Դրո- բակ» դիւրը, այլ այն մեծութեամբ ինչպէս էր նոյն «Դրոբակ», երբ շարաթը մէկ անգամ էր հրատա- րակվում, կամ ինչպէս է այժմ «Սակո»։

Եյն ժամանակ տեղական լե- ղով հրատարակվող թերթը կը հասնէ վերեւ յիշված նպատակին։

Մենք այստեղ չենք խօսում լրագրի ուղղութեան վրա։

Դորա մասին գուցէ ուրիշ ան- գամ կը խօսենք։

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊԱՏԵՐԱԶՄԱՆ ԲԵՄԻՑ

Միջազգային հեռագրական ընկերութիւնը հաղորդում է Յետինից յունիսի 5-ից (17) որ յունիսի 3-ին թիւը բաց զօրքը առանց կուր կարողացաւ պաշար բերել Նիկի- բերդը։ Մի և նոյն օրը Վաստիլի մօտ ճա- կատարար եղաւ չերնօգորցիները և 15,000 թիւը բերել մէջ Մոսկովայի առաջնորդ- թեամբ։ Թիւրքերը բոլորովին ջարդվեցան։ Յունիսի 4-ին թիւը բերել չորս անգամ յար- ձակվեցան չերնօգորցիների վրա, բայց յետ մղվեցան մինչև Նովոօսոլովկայ և յետ քաղվեցան մինչև Սոլովկա, խորհրդով 2000 զիւսերով Զերնօգորցիների կողմից սպանվե- ցան և վերադարձվեցան 115 մարդ։ Պատե- րապետական բեռնից (Մարտից) պաշտօնագրե- հաղորդում են յունիսի 7-ին հետեւել հե- ռագրերը, որ տպված է տեղական ուս լրա- գիրներում։ Յունիսի 5-ին սկսվեցաւ Վարսի- ումբուգի թերթը։ Հրաձգութիւնը բերելից շատ սատիկ է։ Երկու օրվց մէջ մեր կող- մից սպանված են երկու սորթաններ և վերա- ւորված են երեսուն։ Վիրաւորված է նոյնպէս արտիլերիայի օթիցը։ Յունիսի 8-ից հեռագրում են որ Բաթումի թերթը շա- րունակվում է Քշմաու հրաձգութիւնը թայլ է և մեր կողմից կորուսաներ չը կան։

ԱՆԴՐԿՈՎ ԿԱՍԵՆՆ ԲԱՍՈՒՅԶԱՆՆ ԴՊՐԱՆՈ- ՑՈՒՄ ՆՈՐՈՂ ԲԱՑՈՒՆԵԼԻ ԲՈՒՄԱՑ ԵՆ ԶԱՑՈՑ ԳԱՂԱՔԱՐԱՎԱՆ ԶԱՐԲԱՎԱՆ ԲՈՒՄԱՑՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ

Գորի քաղաքում հիմնված (Կարկովկասեան ուսուցչական դպրանոցի պ. Կիրկուոր ու- ղարկով մէջ հետեւեալ ծանուցումը, խնդ- րում է ապկ նրան մեր լրագրի էջերում։

Անդրկովկասեան ուսուցչական դպրանո- ցում կողմնորոշում է բաց անել երեք զա- ղափարական դպրոցներ։ Ռուսաց, Վրաց, և Հայոց։ Վրաց դպրոցի բացուիլը արդէն յա- ռաջացաւ անցեալ 1876 թիւի սկստեմբեր ամսում։ Իսկ այս տարուայ սկստեմբերի սկզբին մտադրութիւն կայ միւս երկու դրո- րոցներ ևս բանալու, այս է՝ Ռուսաց և Հա- յոց։ Եթէ կը բանուին նոցանից ամեն մէկի մէջ մտնող երեկայք թիւով ոչ պակաս վե- ցից։ Հայոց տարրական դպրոցում դասաւու- թիւնը կը լինի սկզբում հայոց լեզուով, օրի- օգնութեամբ երկուսը քաղաքեան առ տարի- ծան կը սկսին ուսանել ուսուցչ լեզուն և կը ստանան կարևոր նախապատրաստութիւն տե- րութեան այլ և այլ դպրոցները և նոյն իսկ ուսուցչական դպրանոցի նախապատրաստա- կան դասատուներ մտնելու։ Բայց, որովհետև Գորաքեան հայերի համար գործածական չէ համարվում հայոց լեզուն, իսկ հայոց տարրական դպրոցի համար ցանկուն է ու- նենալ այնպիսի երեկայք, որոց համար հա- յոց լեզուն լինէր բնական, ուստի ուսուցչա- կան դպրանոցի վարչութիւնը, կամենալով հիշապնել տարաբաղաբացի ծնողաց հա- մար իրանց որդեց Գորի ուղղութեամբ և այն- տեղ պահել միջոցը, առաջարկում է այդ պիտի երեկայք, իրեն դրամական օժանդա- կութիւն, տարեկան քառասուն ռուբլի արծ- այն գումարից, որ դպրանոցի շատովն օս- մանուած է ի նպատ օտարաբաղաբացի ա- շակերտաց, որոնք ուսանում են նոյն դպրա- նոցի տարրական դպրոցներում։

Ուսուցչական դպրանոցը, հասուցանելով տրա մասին ի պիտութիւն օտարաբաղաբացի հայ բնակչաց, հարկաւոր է համարում աւե- լացնել և այս, որ տեղութեանց տարեկան 40 ռուբլ օժանդակութիւն կարող են ստա- նալ ցանկացողները։ Միայն վեց հոգի, որով-

հետև շատովն օսմանուած մնացեալ փո- ղերը պիտի մասնադրուին աշակերտաց միւս երկուց տարրական դպրոցաց այս է՝ ուսուց և վրաց։ Ուրեմն այն ծնողները որոնք կը ցանկան իրանց որդեց դաստիարակել նո- ռոգ բացուելի ուսուց և հայոց դպրոց- ներում, թող բարեհաճեն կանխիկ մինչև օգոստոսի մէկը փոստայով ուղարկել իրանց խնդրագրերը յանուն նոյն դպրանոցի կա- ռավարի, որին հարկաւոր է նախապէս իմա- նալ թէ նրան են արդեօք ցանկացողները, որովհետև մտաւրեալ տարրական դպրոցների բացուիլը, ինչպէս վերեւ էլ ասուած է, կա- ռող է իրագործվել միայն այն ժամանակ, երբ որ ցանկացողաց թիւը կը լինի ոչ պակաս վեցից։ Օտարաբաղաբացի ծնողները, որոց որդեց կը սահմանուի տարեկան օժանդա- կութիւնը, կանխիկ կը ստանան գրաւոր տե- ղեկութիւն առ այն, թէ երբ պիտի հաս- նեն իրանց որդեցը ի Գորի։ Բնորոշուելի ա- շակերտաց հասակը պիտի լինի եօթն և կէս տարեկանից ի վեր։ Այս ևս յայտնի լինի ամենեցուն, որ նոյն տարրական դպրոցների աշակերտները, ուսման ընթացքը աւարտե- լուց յետոյ, եթէ կը յօժարեն ուսուցչական դպրանոցի նախապատրաստական դասատուներ մտնելու, ձրիաթոշակ աշակերտների պարա- պորդ տեղերը լցնելու ժամանակ, նորա աւելի նախապատիւ կը համարուին, քան թէ միւս- ները, որոնք չեն սովորել նոյն տարրական դպրոցներում։

«ԿԱՅԿԱՅ» ԼՐԱԳՐԻ ԵՆ ՄԵՐ ԴԱՏԱԻՈՐ ՆԵՐԸ

Մենք յիշեցինք մեր լրագրի անցեալ հա- մարներից մինի մէջ որ «ԿԱՅԿԱՅ» լրագիրը խօսելով այն հարցի վրա թէ մի քան պէտք է լինեն դատաւորներ մեր երկրում, այն եղբակցութեան է զալս թէ այդ տեղերը պիտի արագեւ ուսանելի պէտք է տալ։ Այդ պատճառով «ԿԱՅԿԱՅ» լրագրի և միւս տեղա- կան ուս թերթի, «ԿԱՅԿԱՅ» լրագրի մէջ յարուցվեցաւ բանակութիւն։ Մեր կարծիքով «ԿԱՅԿԱՅ» լրագիրը նոյնպէս սխալ ուղղութիւն էր տուել հարցին, պա- տականելով պաշտօնական թերթին, թէ նա չէ պահանջում որ դատաւորները մեր երկ- րում անպատճառ տեղացիները լինեն, այլ կուզենար որ դատաւորը, որ ազգութեան և պատկանէր նա, իր պաշտօնը ճիշդ և ար- դիւնաւոր կերպով վարելու համար իմանար մի որ և է տեղական լեզու, այն լեզուն, որ գործ է ածվում նորա հետ անմիջական յա- րաբերութիւն ունեցող ժողովրդի մէջ։

«ԿԱՅԿԱՅ» լրագրի նկատուածութեամբ «ԿԱՅԿԱՅ» լրագիրը պատասխանեց որ նա չէ խօսում Անդրկովկասի վրա, այլ միայն կով- կասեան նահանգի վրա, որտեղ հազար ու մէկ լեռնաբնակ ազգեր և ցեղեր կան որոնք խօսում են հազար ու մէկ բարբառներով, որոնց անհնարին է սովորել դատաւորին կամ մի այլ պաշտօնական։

Մեր կարծիքով «ԿԱՅԿԱՅ» սխալ կեր- պով էր հակացած «ԿԱՅԿԱՅ» լրագրի սկզբնա- կան միտքը, իսկ այս վերջինը, ուս աւելի լրագրի պատասխանից յետոյ, բոլորովին չեղ- վեցաւ իր սկզբում յայտնած մտքերից։

Դատաւորների վերաբերութեամբ «ԿԱՅԿԱՅ» լրագրի առաջին յօդուածը, գուցէ անդիտակ- ցարար այն միտքն էր յայտնում, որ միայն ուս տարրը ընդունակ է մեր երկրի մէջ անկողնապահութեամբ, բարեկեցութեամբ և ճշգրութեամբ դատաւորի ծանր պաշտօնը կատարելու։ Ամբողջ յօդուածից շնորհ էր այն ոգին, որ տեղացիների վրա պէտք է նայել որպէս անաւիտահանի, կամ մինչև անգամ որպէս պետութեան անդամների այդ գործի համար անպէտք տարրի վրա, որպէս հասարակական վեճանքի վրա, և արդիւր

նայում էր տեղացիների վրա՝ կամ որպէս պետական պաշտօններ վարելու համար զեռ ևս տհաս տարրի, կամ որպէս պետութեան պարիսնների վրա։

Այդ ուղղութեամբ, մեր կարծիքով, և պէտք է պատասխանէր «ԿԱՅԿԱՅ» լրա- գիրը։ Գտնէ մենք այդ կերպով հակացանք ուս պաշտօնական լրագրի միտքը, և այս մտքով էլ պատասխանեցինք նրան «Մշակի» 31 համարում։

Իսկ «ԿԱՅԿԱՅ» լրագիրը այն սխալն արաւ, որ սկսեց պատասխանել «ԿԱՅԿԱՅ» լրագրի մտքերին, եթէ այդպէս կարելի է ասել մանկավարժական կեցից, ապա ցուցանելով նրան որքան օգտաւէտ է մի ժո- ղովրդի մէջ գործել և ժողովուրդը դատել, նրան կառավարել, նրա հետ անմիջական յա- լաբերութիւններ ունենալ նորա մայրենի լե- ղով... Նա սկսեց զարկացնել մայրենի լե- ղուի մի ժողովրդի վրա կրթողական ներգոր- ծութեան միտքը։

Եւ «ԿԱՅԿԱՅ» լրագիրը իսկոյն յետ քաղվե- ցաւ իր սկզբնական մտքից, հաւատացնելով որ մայրենի լեզուի կրթողական նշանակու- թեան կողմից բոլորովին բաժանում է «ԿԱՅԿԱՅ» լրագրի միտքը։

Բայց ուս պաշտօնական թերթի սկզբնա- կան միտքը հակամակաւորական չէր, այլ հակապետական էր։ Նա շնորհ էր այն դադարաւորով, որ հարկաւոր չէ պետութեան բոլոր քաղաքացիներին անխտիր միջոց տալ հասնել դատաւորների պաշտօնին, բայց որ այդ պաշտօնների վարելը մէկ տեսակ արտօ- նութիւն պէտք է լինի ուս ցեղին պատ- կանող պետութեան քաղաքացիների ձեռքում։

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳԻՆ

Յունիսի 5-ին

Նորաչէնի Ս. Վարկաման օրիորդական ու- սումնարանի հոգաբարձութիւնը խնդրում է տեղ տալ ձեր թերթի մէջ հետեւեալ ծանուցման։

Ս. Վարկաման օր. ուսումնարանը երկու նշանաւոր նուիրատուութիւններ է ստացել, միւր 1873 թ. հանդուցեալ Սողոմոն Կուզանեանից և միւր 1877 թ. Գր. Կովկասեանից, որոնք մասին այժմ հոգաբարձութիւնն իր պարտքն է համա- րում յայտնել հասարակութեան, Հանդուցեալ Սողոմոն Կուզանեանի նուիրատուութիւնը կտա- կով է եղած և ուսումնարանին վերադրող Տէր- Սրապիոն աւագ քահանայ Տէր-Սօփեանեայի յորդորանքով, բաղկացած է Գանձակ քաղաքի մէջ գտնված կալուածքի չորրորդ մասից, որը կապով է տուած և տարեկան 720 ռուբլ ար- դիւնք է բերում սկսած 1874 թ. նոյնիսից ի պատիւ հանդուցեալ Ս. Կուզանեանի այսու- հետեւ ձրիաւորած աշակերտութիւններից տար չոգի պէտք է անուանվեն «Սանուիք Ս. Կուզա- նեանի»։ Երկրորդը, ինչպէս արդէն յայտնի է այն է, որ պ. Գ. Կովկասեան եղբայրները ի յիշա- տակ իրանց հանդուցեալ եղբոր Կանիելի նուի- րեցին ի միասին 15 հազար ռուբլի Ս. Վարկա- ման և Ս. Միխայիլ արական դպրոցներին, Հո- գաբարձութիւնն յայտնում է, որ պ. Գրիգոր Իդ- միրեանցի ուսումնարանին նուիրած բաժին — 4374 ռուբլու արդիւնքը վայելել սկսեց, ստա- նալով փետրվարի 3-ին ներկայ տարուա եւաւ- սեայ տոկոսը — 65 ռուբլի 61 կ. կանխաւ (թէև ըստ պայմանագրի երեք ամսից յետոյ պէտք է ստացուէր) և միջ տարի չարունակ այդքան տոկոսը պէտք է ստանայ երեք ամիսը մի ան- գամ, համաձայն նուիրատուութեան թղթին, մինչև որ նուիրատուը այդքան ժամանակի միջոցում կարողանան անցարժ կալուածքներ գնել, իւրա- քանչիւրը իր նուիրած բաժնով կամ գնել այդ- տեղի արքունական բանկի բաժանման մէջ մըշ- տական, եթէ այս վերջինը կը ստանայ թոյլ- տութիւն մշտական ընդունելու։ Նուիրատուի ցանկութեան համաձայն ուսումնարանում ձրի ուսում պէտք է ստանան 10 չաւոր օրիորդ- ներ և անուանվեն «Սանուիք Կանիել Իդմի- րեանցի»։ Արդէն ընտրուեցան տարա աշակեր- տութիւն Նուիրատուութեան պայմանագրով, որ հաստատուած է փոշվէ հարկն է օրինաւոր կերպով հաստատ պարտավորակ է, որի իս- կականը գտնվում է վիճակային կոնսիստորիա- յում, իսկ պատճենը հոգաբարձութեան մօտ։

Ուսումնարանի հոգաբարձութիւնը հաղորդելով հասարակութեան այս ուրախալի և ազգօգուտ լուրը՝ յայտնում է հրապարակաւ իր խորին շնորհակալութիւնը մասնաւորապէս պ. Գրիգոր Խզմիւրեանին, որ իր բաժինը լիովին այս օրիորդական ուսումնարանին նուիրեց, որ իրօք օգնութեան շատ կարօտութիւն ունէր։

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

«Кавказ» լրագրին պաշտօնապէս հաղորդում են Օպոնիսի 6-ից, որ թշնամու դէմ ուղարկված հեծելազորքը, ոչ մի տեղ թշնամուն չէ պատահել։ Թշնամու փախուստը ապացուցված է նորանով, որ ամեն օր գտնվում են ընկած զինվորներ։ Լուրում է որ յունիսի 2-ին եղած կռիւ պատճառով, Կապուսովի արքայազների մէջ ներքին երկպառակութիւններ սկսվեցան։

Մասնաւոր նամակից տեղեկանում ենք, որ Թիֆլիսի ընկած սարսափելի կարկուտից յետոյ, նոյնը կրկնվեցաւ և Կախէթում, որտեղ բաւական շատ այգիներ փչացան։

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳԻՑ հեռագրում են «Кавказ» լրագրին, յունիսի 8-ից, որ ռուսաց փողերի կուրսը 3 ամսով հետեւեալն է։ Ռուսաց թուրքի 3 ամսով 1 օն 9 օնի վրա փոխանակութեամբ, արժէ 25 50 պէնս, փարիզի վրա 271 սանտիմ, Ռուսաց 50 օն անգլիան ներքին փոխանութեան տոմսակը արժէ 208 ր., երկրորդին 201 ր., պետական բանկի 50 օն տոմսակը առանց չրջանի արժէ 94 ր. 50 կօպ., երկրորդ չրջանի 93 ր. 12 կօպ., 51 օն բէնտա արժէ 100 ր. 5 կօպ., Պօլոնիական զինը 7 թուրք և 70 կօպէկ է։

ԱՊՐԵԼԻՍԻՑ մեզ գրում են՝ «Մեր ուսումնարանը ստանում է հետեւեալ պարբերական հրատարակութիւնները՝ «Մշակ», «Մեղու Հայաստանի», «Հայկական Աշխարհ» («Արարատ»), «Тифлисский Вестник», «Виржев. Вѣдом.» և «Вечерн. Газета.»

Լուրում ենք որ յունիսի 3-ին և 4-ին եղած սաստիկ կարկուտը մօտ 40 հազար թուրք ապակի է կոտրել Թիֆլիսում։ Ամբողջ քաղաքում ապակի չէ ձարվում, կամ 60 կօպէկանոց փողերի ապակի ծախվում է 1 թուրք, մինչև անգամ 1 թուրք 50 կօպէկ։

ՄԱՆԳԼԻՍԻՑ գրում են՝ «Кавказ» լրագրին որ այնտեղ էլ սաստիկ կարկուտ է եկել և բաւական քանակ է տուել թէ արտերին և թէ այդիներին։

«Тифл. Вѣстн.» լրագիրը կարծում է որ Թիֆլիսում եկած կարկուտը առհասարակ քաղաքին աւելի քան 500,000 թուրք վնաս է տուել, հաշուելով թէ կտրած ապակիները, թէ վնասված այգիները։

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՖԻՆԱՆՍԱ

«Հաւասար հեռագրական ընկերութիւնը» յունիսի 6-ից հաղորդում է Փարիզից, որ ֆրանսիական պատգամաւորների ժողովն այն օրվայ նստի մէջ արտաքին գործերի մինիստր Տրեպոզ Ինկազ պատասխանելով Գամբետտային, յայտնեց որ ֆրանսիայի և եւրօպական այլ պետութիւններին մէջ անխախտ միութիւնն ունի խաղաղական յարաբերութիւնները, և որ նոր մինիստրութիւնը իր գործունէութեան գլխաւոր նպատակ է համարում ապահովել ֆրանսիա խաղաղութեան բոլոր բարեկեցութիւնը, որքան հնարաւոր է երկար ժամանակով։ Սենատը 9 անդամներից բաղկացած առանձին մասնաժողով է ընտրել հանրապետութեան նախագահի կողմից արած Պատգամաւորների ժողովն արձակելու առաջարկութիւնը նախապէս քննելու համար։ Այդ մասնաժողովն ինն անդամներից միայն երեք անդամներ հակառակ են մարշալ Մակ-Մա-հօնի առաջարկութեանը։ Մասնաժողովն պետութեանը մոտեցած կը լինի Սենատը յունիսի

7-ին, կամ 8-ին (20-ին)։ Ֆրանսիական «La France» լրագիրը, որի խմբագիրն է Էմիլ Գրիլարդէն, առաջարկում է մարշալ Մակ-Մահօնին հանրապետութեան նախագահի պաշտօնից հրաժարականը տալ։ «Հաւասար հեռագրական ընկերութիւնը» հաղորդում է որ ֆրանսիական պատգամաւորների ժողովն յունիսի 4-ին նստի մէջ երբ քննվում էին այն շարժառիթները, որոնք ստիպեցին Մակ-Մահօն մարշալին կատարել իր յեղափոխութիւնը, պատգամաւորների ձախ կողմի առաջուրդը, և ծննդաւոր, յայտնեց որ հանրապետական կուսակցութիւնը կը հրատարակէ Թիէրին հանրապետութեան նախագահի կանկիղատ, եթէ որ և է պատճառով մարշալ Մակ-Մահօն իր պաշտօնից հրաժարական կը տայ։ Փարիզից, յունիսի 7-ից (19) հեռագիրը հաղորդում է որ Պատգամաւորների ժողովը ձախ կողմի առաջարկութիւնը քննելու ժամանակ 363 ձայների բազմութեամբ 158 ձայնի դէմ յայտնեց իր պարտականք հեղեղ Բրոյէի մինիստրութեանը։ Երբ քուէարկութեան հետեւեալ յայտնի եղաւ, մինիստրները միւր յայտնեց որ շուտով ֆրանսիան իր նոր ընտրութիւններով կը տայ իր դատողութիւնը Պատգամաւորների ժողովն հանրապետական և պաշտօնողական կուսակցութիւնների մէջ ծագած հակասութիւնների մասին։

ԹԻՒՐԻՔԻՍ

Մինչև որ ռուս-թիւրքաց պատերազմը շարունակվում է, թիւրքաց տէրութիւնը աշխատում է մտցնել պետութեան մէջ մի նոր օրէնք, այն է ընդհանուր զինուորագրութեան պարտաւորութիւնը և թիւրքահայատակ քրիստոնեաների համար։ Մինք յիշեցնեք մեր անցեալ համարներից մինի մէջ թէ ինչ կարծիքներ են յայտնել այդ նոր օրէնքի մասին մի քանի հայոց լրագիրներ, ինչպէս օրինակ «Նոր Դար» և «Մանգուլի» էֆքեթը։ Թիւրքը Այժմ գտնում ենք լրագիրներում որ գրեթէ նոյն կամ նման կարծիքներ յայտնում է ընդհանուր զինուորագրութեան օրէնքի վերաբերութեամբ և Կ. Պօլսի յունաց մամուլը Թունաց լրագիրները յայտնում են այն միտքը թէ մինչև որ թիւրքահայատակ քրիստոնեաները մահմետականներին կատարելապէս հաւասար իրաւունքներ չեն վայելել, նոքա միշտ կը հրաժարվին երթալ պատերազմ և արիւն թափել այն պետութեան համար, որ նրանց վրա նայում է որպէս խորթ մայր։ Մի քանի լրագիրներ այն միտք էին յայտնում որ չեն կարող զնալ Ռուսաստանի դէմ, որովհետեւ Ռուսաստանը պատերազմ է յայտնել ոչ թէ անձնական շահերի համար, այլ մարդկային ընդհանուր սկզբունքի վրա հիմնվելով քրիստոնեայ ազգերի բարոյական ազատութեան համար զենք է վեր առել։ Ուրիշ կողմից շատ լաւ կը լինէր եթէ թիւրքահայատակ քրիստոնեաներն էլ իրաւունք ունենային զօրքի մէջ մտնելու, կամ առանձին զնդեր կազմելու, որովհետեւ զինուորական պարտաւորութիւնը կրելով, ամենահեշտ կերպով կարելի է ամենամահաւոր իրաւունքները պահանջել և հարկաւոր ժամանակ կարելի է և իրան պաշտպանել ծննդան դէմ։ Այն ժողովուրդը որ պատկանելով մի որ և է պետութեան ամբողջութեանը, կամենում է վայելել շատ իրաւունքներ, առանց որ և է ծանր պարտաւորութիւն կրել ուզենալ։ այդ տեսակ ժողովուրդ արժանի չէ որ և է իրաւունքներ ստանալու և վայելելու։ Բայց պէտք է խոստովանվել և այն, որ Թիւրքիայի քրիստոնեաները մեծ մասամբ սովոր էլ չեն զինուորական լինելու, երբեք վարժված չը լինելով զենք կրելու, և որքան ցանկալի է թէ նոքա էլ ենթարկված լինէին ընդհանուր զինուորագրութեան օրէնքին, որպէս զե վարժվեն

զենք կրելու, ընդունակ լինէին հարկաւոր ժամանակ իրանց անձր և իրանց իրաւունքը ծննդան դէմ պաշտպանելու, այնքան էլ անխղճութիւն պէտք է համարվէ եթէ Թիւրքիան ստիպէ նրանց այժմ զենք վերցնելու և առանց երբեք նրանց վարժած լինելու զենքի գործածութեան, իսկոյն ուղարկի պատերազմ։ Այդ տեսակ վերանորոգութիւն պէտք է մտցնել մի որ և է երկրում փոքր առ փոքր և խաղաղութեան ժամանակ և ոչ թէ պատերազմի մէջ տեղ։

ԱՆԳԼԻԱ

«Հաւասար հեռագրական ընկերութիւնը» հաղորդում է Լոնդոնից յունիսի 7-ից (19), որ Անգլիայի մայրաքաղաքում լուր կայ իբր թէ տէրութիւնը շուտով պահանջելու է պարլամենտից հինգ միլիօն ֆունտ ստերլինգումարի կրեդիտ։ Այդ լուրը մեծ տպաւորութիւն է գործել Անգլիայի հասարակական կարծիքի վրա։

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

«Փարիզից» (Հաւասար հեռագրական ընկերութիւնը) հաղորդում է որ չէրնօգօրցիները ղեկաւորութեան մէջ են գտնվում, որովհետեւ 70,000 թիւրքեր, երբ կողմից հիւսիսից, արեւելից և հարաւից մօտենում են Չէրնօգօրցիային, Լուիան Նիկոլայի զօրքերը ստիպվեցան թողնել Կուժնի անցքը և այժմ կենտրոնանում են Օստրօգի լեռնային անցքում։

Լոնդոնից հեռագրում են յունիսի 7-ից (19) որ իբր թէ երկու ռուսաց շոգենաւոր երեքսան Մատապանի առջև, Թունաստանում։

«Politische Correspondenz» լրագիրը հաւատարմում է որ կամ Շուվալովի ձեռքով անգլիական տէրութեան յանձնած պաշտօնական թղթից յետոյ անգլիական կարգիտի ցանկութեան համար Ռուսաստանը լիազոր իրաւունք տուեց Շուվալովին յայտնել, որ Ռուսաստանը կը յարգէ Անգլիայի օգուտները Սուէզի ջրանցքի, եգիպտոսի և Պարսից ծոցի վերաբերութեամբ։ Շուվալովից անգլիական տէրութեանը տուած բացատրութիւնները լաւ տպաւորութիւն ունեցան թէ անգլիական, թէ այլ եւրօպական պետութիւնների հասարակական կարծիքի վրա։

«Journal de St. Petersburg» լրագրում կարգում ենք որ պարսից դեսպան Կ. Պօլսում, Մուհաբիւխան, նորեւում պաշտօնապէս յայտնեց թիւրքաց տէրութեանը որ Պարսկաստանը կը պահպանէ բարեկամական յարաբերութիւններ Թիւրքիայի հետ և որ եղբայրական զգացմունքներ Սուլթանի և շահի մէջ, և նոյնպէս երկու երկրներին Պարսկաստանի և Թիւրքիայի, նոյն դատաւորութեան, մահմետականութեան պատկանելը, չեն թոյլ տալ որ այդ երկու երկրներին մէջ ծագեն երկպառակութիւններ։ Պաշտօնական թղթով որ ներկայացրած է պարսից դեսպանից թիւրքաց արտաքին գործերի մինիստրին Սաֆֆետ-փաշային, աւելացնում է որ Պարսկաստանի և Թիւրքիայի մէջ իբր թէ ծագած երկպառակութեան և պատերազմի հնարաւորութեան լուրերը, հիմնովին սուտ են։

«Agence Générale Russe» հաղորդում է որ շուտով Թունաստանը պատերազմ կը յայտնէ Թիւրքիային։

«Русский Мир» հաղորդում է որ գերմանական տէրութիւնը արգելել է իր երկրում այն ռուսներէն զօրքերի ծախելը, որոնք տպվում են Ռուսաստանից դուրս և ունեն Ռուսաստանին հակառակ ուղղութիւն։

Թունաստանը կամենում է նոր փոխաւորութիւն անել և սկսել է բանակցութիւնները Բոսնիայի հետ։

«Русский Мир» հաղորդում է որ գերմանական տէրութիւնը արգելել է իր երկրում այն ռուսներէն զօրքերի ծախելը, որոնք տպվում են Ռուսաստանից դուրս և ունեն Ռուսաստանին հակառակ ուղղութիւն։

Բուխարայի տէրութիւնը մի պատուանշան է չնորսել կար իշխանին, որովհետեւ նա ներկայ էր գտնվում Քալաֆատի մէջ ռաբակոմութեան ժամանակ։

«Աթէնքից» հեռագրում են որ ժողովուրդը պատերազմ է պահանջում Էփիրոսի և Թեսալիայի մէջ ապստամբութիւնը ընդարձակելու է։

«Թիւրքերը կենտրոնացնում են իրանց զօրքերը Սերբիայի սահմանների մօտ, Ռուսաց զօրքի Կուսայի վրա անցնելը սպաւում է այս օրերը։

«Թունիսի 5-ին ներկայացաւ Անգլիայի Նորուոյիտ կանցլերին անգլիական կանանց պատգամաւորութիւնը, ինչպէս լուր մտցնել պարլամենտի վիճարկութիւնների մէջ կանանց քաղաքական և ընտրողական իրաւունքներ տալու առաջարկութիւնը։ Պետական կանցլէր պատասխանեց որ ինքն համոզված է թէ կանանց պատգամաւորութեան պահանջը արդարացի է, բայց կարծում է որ նոյա քաղաքական իրաւունքներ տալու նշանաւոր վերանորոգութեան իրաւործման ժամը դեռ չէ հասել։ Երկրի կանանց առաջարկութիւնը այս անգամ էլ չի ընդունվի պարլամենտից։

«Բէրլինից» հեռագրում են որ գերմանական Բայստագի (պատգամաւորների ժողով) լրացուցիչ ընտրութիւններում երկու կանգիդատներից՝ սօցիալ-ռաւակապետական կուսակցութեանը պատկանող Հազընկէվէր աւելի ձայներ ստացաւ քան թէ առաջարկական կուսակցութեանը պատկանող Լուդվիգ Լէվէ։ Ընտրվեցաւ ուրեմն Հազընկէվէր։

«Եւրօպական լրագիրները» հաղորդում են որ չէրնօգօրցիները շարժվեցան թիւրքաց զօրքից Օստրօգի լեռնային անցքում։

«Polit. Correspondenz» լրագիրը հեռագրում են Բէլգրադից որ Սերբիան զիտաւորութիւն ունի չէզօք միալ ներկայ պատերազմի ժամանակ։

«Կ. Պօլսից» հեռագրում են որ տէրութեան հրամանով Մէկկայի գանձը տեղափոխում են Կ. Պօլս։

ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ

Այժմ, երբ արեւելեան պատերազմը զբաւում է ամենի ուշադրութիւնը, մեր հեռաւոր երկրներն էլ դարձել են եւրօպացիների մօտ խօսակցութեան առարկայ։ Ֆրանսիական լրագիրներում գտնում ենք Թիֆլիսի հեռաւոր նկարագրութիւնը։ «Թիֆլիս» քաղաքը, որ արեւելեան պատերազմի պատճառով նոյն կովկաս երկրի ուրիշ շատ քաղաքների հետ զբաւում է հասարակաց ուշադրութիւնը, այժմ ռուսաց կայսրութեան կովկասեան փոխարքայութեան գլխաւոր տեղն է և կենտրոնը վրաստանի ռուսաց կառավարութեան։ Նա չինված է մի սարի վրա, Կուր գետի երկու ափերին, որ բլրում է Ասիական Թիւրքիայում (Հայաստանում), 50 վերստ հեռու Ղաթսից և թափվում է Կասպից ծովը մօտ 900 վերստ ընթացք կատարելուց յետոյ։ Քաղաքի երկու ափերը միացած են մի գեղեցիկ զբոսային կամուրջով։ Թիֆլիսը հիմնվեց 489 թւին և իր դրութեամբ անմիջապէս մեծ նշանակութիւն ստանալով, առաջացաւ արագաբար, Մօնթօլները Չինգիզիայի առաջնորդութեամբ Կասպից ծովի կողմերին իրանց արած արշաւանքի ժամանակ տրակտետելով այդ քաղաքը, արեւելին նրան։ 1578 թւին Օսմանցիները նորան արեւելին և չինեցին այնտեղ մի բերդ, որ միւս է մինչև օրս։ Նա անցնում է ռուսաց ձեռքը ներկայ դարիս սկզբում, և այդպիսով ստանում է մի նոր դոյութիւն, որ նորան ներկայ բարորութեան է հասցնում։ Թիֆլիսը չինված է ասիական ձեռք, նեղ և կեղտոտ փողոցներով, բայց նոր քաղաքը պարունակում է գեղեցիկ շինութիւններ, մեծ զորանոցներ, հիւանդանոցներ, կարվասարաններ, ընդարձակ և գեղեցիկ շինութիւններ, ինչպէս փոխարքայի պալատը, և դահլիճային կառավարչական տները։ Նորա ծծմբային բաղնիքները, որոնցից ստացել է նա իր անունը՝ Թիֆլիս, որ վրացերէն (Տալիսի) նշանակում է տաք ջրերի քաղաք, հռչակված են։ Նորա արեւմտադարձութիւնը և վաճառականութիւնը բաւում են այնտեղ քաղաքի մեծ առաւելութիւններ։ Պէտք է աւելացնել, որ քաղաքից վայելած օրինաւոր արտօնութիւնները, որոնք չնորված են նրան ռուսաց կառավարութեան ձեռքով, իրաւ զիւրացնում են նորա անխորաքան յարաբերութիւնները։ Բայց վերել յիշված շինութիւններից, քաղաքը պարունակում է քաղաքի չափ եկեղեցիներ, որոնց մէկը հռչակապէս թողիկէ, մայր եկեղեցի է։ Ուրիշ երեք մեկտներ, հարուստ ժամանանոց, և մի մեծ դիպլոմա։ Քաղաքի բազմամարդութիւնը ենթարկվեցաւ խիստ զգալի փոփոխութեան։ Մեծ խօնքայից

Խմբագիր — հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ